

WAAR LIGT HENGELO?

Vrolijk blijspel in drie bedrijven

door

GERRIT VOSKES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAAR LIGT HENGEL?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERRIT VOSKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

LEO VUURDOORN - ambtenaar plm. 50 jaar

REINA - zijn vrouw, plm. 50 jaar

CHANTAL VUURDOORN - hun dochter 25 jaar

BRAM v/d PLUIM - vakantieganger plm. 45 jaar

JOKE - zijn vrouw, plm. 40 jaar

BETJE BRUMMEL - moeder van Joke plm 65 jaar

JELLE BOKKEPOOT - de buurman rechts uit Friesland plm. 50 jaar

BOUKJE - zijn vrouw plm. 50 jaar. (spreken beiden met een noordelijke tongval.

BAS ROMMELAAR - buurman links plm. 30 jaar

NICOLE - zijn vrouw plm. 25

SAM v/d BERG - vader van Nicole plm. 65 jaar

DECOR:

Het buitendecor stelt voor de achterzijde van een rijtjeshuis met achtereenvolgens links een deur naar de keuken, tuindeur naar de woonkamer en een raam met gordijnen en planten. Aan de linkerkant een scheidingsmuurtje van plm. 1 meter breed en coniferen waarvan er enkele weggenomen kunnen worden. Aan de rechterkant een scheidingsmuurtje van plm. 1 meter breed en de rest een schutting waar een stuk uitgehaald kan worden. Verder aan beide scheidingsmuurtjes en schutting bloembakken, een kist voor het tuingereedschap die zo groot moet zijn dat er gemakkelijk iemand in kan liggen. Deze kist staat tegen het rechter muurtje zodat men eventueel achter het toneel eruit kan. Op de vloer een grastapijt. Er staan alleen twee opvouwbare ouderwetse tuinstoeltjes en tafeltje. Het is volop zomer.

EERSTE BEDRIJF

Een zaterdagmorgen in de zomer.

Als het doek opgaat is Leo Vuurdoorn, in wat stijve vakantiekleding, bezig met een gazonhark, het laatste gras bij elkaar te harken en in een vuilniszak te doen. Hij voelt nog even over het grastapijt en loopt, zijn gereedschap meenemend, op zijn tenen naar de gereedschapskist en gaat er op zitten.

LEO: *(kijkt met voldoening naar zijn gazon)* 't Jonge jonge, wat een tapijtje. Het is nu wel op zijn mooist. Jammer dat ik er de eerste twee weken niet van kan genieten. *(Reina met een gietertje door de keukendeur op)*

REINA: Leo, wat zit je daar te suffen? Ik dacht dat je bezig was het gras te maaien.

LEO: *(springt verschrikt op)* He... wat? O eh.. dat was ik ook, lieve. Ik ben er net mee klaar. Moet je toch eens kijken, Reina. Ik zit net even ons gazon te bewonderen. Hij is nog nooit zo mooi geweest als deze zomer.

REINA: Ja, het ligt er schitterend bij. *(ongeduldig)* Nou kom op, nu niet langer dromen over dat gazon, Leo, ik heb graag dat je opschiet. We moeten nog een heel eind rijden.

LEO: *(dromerig)* Wat onze tuin betreft zouden we niet eens met vakantie hoeven te gaan. We hadden hier best in ons kleine paradijsje kunnen blijven.

REINA: Nu moet je toch ophouden, Leo. Als je zo redeneert kunnen we nooit met vakantie. Ieder mens heeft recht om er eens helemaal uit te zijn. Zelfs jij.

LEO: Dat weet ik ook wel, lieve. Het is ook goed om even te breken met de dagelijkse sleur. En eerlijk gezegd, ik ben er ook wel aan toe. De laatste twee maanden waren knap vermoeiend. Voordat het hele dorp weer voorzien is van bloembakken.

REINA: *(lacht)* Vermoeiend zeg je? *(hoofdschuddend)* Leo Leo, als ambtenaar van groenvoorziening hoef jij niet bang te zijn dat je moe zult worden. Je weet wat Bob van Marloes vorige keer tegen je zei: Die ambtenaren steken s'morgens de ene en s'middags de andere elleboog naar buiten.

LEO: Reina, alsjeblieft niet zo luid. *(kijkt schichtig om zich heen)*

REINA: *(onverstoorbaar)* En daar komt nog bij, die bloembakken hoef je niet eens zelf te plaatsen. Daar hebben ze bij de plantsoenendienst de mensen toch voor?

LEO: Maar daarom voel ik me nog wel verantwoordelijk.

REINA: Verantwoordelijk? Alleen voor die paar bakken geraniums bij het stadhuis?

LEO: En het politiebureau.

REINA: Nou goed dan, ook bij het politiebureau. *(kust hem op de wang)* Ach Leootje, ik maak toch maar een grapje. Schiet nu maar op en berg je gereedschap in die kist. Onze vakantie is al lang en breed begonnen. *(achter de rechterscheidingsmuur wordt een ladder tegen de gevel gezet en er verschijnt een hoedje. Er is duidelijk iemand aan de andere kant aan het werk)*

LEO: Goed lieve. Even mijn grasmachine schoonmaken. *(begint de grasmachine schoon te maken)*

REINA: Ik zal nog gauw eventjes de geraniums en fuchsia's water geven. *(gaat de bloemen water geven aan de linker muur)*

LEO: Zijn alle koffers gepakt?

REINA: Ja, ze staan in de gang. Je kunt ze, wat mij betreft, in de auto zetten.

LEO: Je hebt mijn korte broek toch niet vergeten?

REINA: Nee hoor, en je bloemetjes shirt heb ik ook ingepakt.

LEO: En eh.... jij?

REINA: Ja hoor lieve, ik neem, zoals ieder jaar, mijn zwarte babydolletje ook weer mee. Tevreden? *(het hoofd van Sam komt nu iedere keer over het muurtje en gezien zijn reactie kan hij het gesprek volgen. Reina wil de bloemen aan de rechtermuur water geven en ziet opeens Sam en schrikt)*

SAM: *(vriendelijk)* Goedemorgen mevrouw!

REINA: *(verschrikt)* Eh goedemorgen meneer. Ik eh... ik had niet in de gaten dat u...

SAM: Geeft niet, mevrouw. U kon ook niet weten dat er opeens zo'n ouwe kop over de muur kwam kijken. *(tot Leo)* Morgen meneer. Lekker weertje niet?

LEO: *(afwerend)* Ja ja. lekker weertje, net wat u zegt.

SAM: Ik moet zeggen: u hebt een prachtige tuin.

LEO: Dank u, ik steek er ook al mijn vrije tijd in.

REINA: Mijn man maakt zich nu al zorgen hoe het gras gemaaid moet worden. We gaan met vakantie en.... *(Leo stoot haar aan)*

SAM: Daar hoeft u niet mee verlegen te zitten, meneer. Als u niet langer dan een maand wegblijft wil ik het nog wel voor u doen. Ik heb tijd genoeg.

LEO: *(afwerend)* Nee nee, dat is niet nodig. Dat doet al iemand anders.

SAM: Nou ja, het was goed bedoeld hoor.

REINA: Dat begrijpt mijn man ook wel. Maar deze twee weken komen er andere mensen in ons huis. Vakantie ruil, weet u wel. Het is een echtpaar uit Hengelo..... *(Leo stoot haar weer aan)*

LEO: *(afwerend)* Maar dat interesseert die meneer toch niet. Geef die bloemen nu maar water dan kunnen we gaan. *(aan de andere kant de stem van Nicole)*

NICOLE: Papa! De koffie is klaar. Kom je?

SAM: Mijn dochter schijnt de koffie klaar te hebben. *(roept)* Ja hoor Nicole, ik kom er aan. Als ik u niet weer zie, wens ik u een fijne vakantie.

BEIDEN: Dank u wel meneer.

SAM: *(pakt zijn hoedje)* Samuel v/d Berg is mijn naam. Maar zegt u maar Sam hoor, dat zegt iedereen. *(gaat naar beneden)*

REINA: Wat een aardige man. Dat is vast de vader van dat jonge buurvrouwtje. Toch aardig van hem dat hij je gras wilde maaien.

LEO: Alsjeblieft Reina. Niet meer vreemde mensen hier achter het huis. *(wil afgaan)* Zeg Reina, zouden we toch maar niet liever op de familie v/d Pluim wachten. *(bezorgd)* Ik bedoel, ik had toch wel graag persoonlijk kennis met ze willen maken.

REINA: *(kortaf)* Dat had je dan eerder moeten bedenken. Nee, dat gaat nu niet meer. "We verliezen veel te veel tijd" zei hij. Je moet nog een heel eind rijden.

LEO: Die v/d Pluim heeft mooi praten. Zomaar twee weken wildvreemde mensen in ons huis.

REINA: Wat zeur je nou. Voor hen zijn wij toch ook vreemd. Een vakantieruil is nu eenmaal een kwestie van vertrouwen.

LEO: *(mokkend)* Ik had ze liever de sleutel persoonlijk gegeven, dan hem op te sturen.

REINA: Wat is daar nu op tegen? Zij hebben hun sleutel toch ook aan ons laten afgeven. Het is toch prima geregeld zo. Hoe had je het dan willen doen? Bij de burens achter te laten? Ik moet er niet aan denken om.. *(wijst met haar duim naar rechts)* Dat mens hiernaast zou in staat zijn, voordat de familie v/d Pluim er is, nog gauw even rond te snuffelen.

LEO: Dat we nu net even niet thuis waren toen die zoon van v/d Pluim de sleutel kwam brengen.

REINA: Ja, dat vond ik ook wel jammer. Dan hadden we meteen aan hem kunnen vragen hoe we precies moeten rijden naar Hengelo.

LEO: Nou ja, we zullen het wel vinden. Het adres staat op de enveloppe.

REINA: Het adres op de enveloppe? Dat heb ik nog niet eens gezien. Laat eens kijken.

LEO: (*haalt een enveloppe uit zijn zak*) Kijk maar, hier heb ik hem.

REINA: (*leest*) Bram van de Pluim, Antiek en curiosa, Zonnebloemstraat 1 Hengelo.

LEO: Antiek en curiosa? En ik meende toch zeker dat hij bouwvakker was.

REINA: Zoals gewoonlijk zul je wel weer niet goed geluisterd hebben. Jij met je bouwvakker. Hier staat toch duidelijk, van de Pluim, Antiek en curiosa.

LEO: Je zult wel weer gelijk hebben, Reina. Ik zal het wel niet goed verstaan hebben door de telefoon.

REINA: (*voorzichtig bij hem*) Je hebt ze toch wel duidelijk gemaakt dat we niet eh.. (*knikt naar rechts*)

LEO: Ja, natuurlijk heb ik dat. Geen enkel contact met beide burenen.

REINA: (*verwonderd*) Met beide? We hebben net een praatje gemaakt met de vader van dat jonge vrouwtje. Met het jonge stel hebben we nog niet eens kennis kunnen maken.

LEO: Daar hebben we ook nog niet de kans voor gehad. Die hebben daar helemaal geen behoefte aan. Ze hebben voorlopig wel wat anders aan hun hoofd. Ik heb ze in die drie weken, dat ze hier wonen, nog maar twee keer gezien. (*luid*) Hi hi hi, maar wel elke nacht..... eh dag kunnen horen. Die muren boven zijn ook veel te dun om.....

REINA: (*stoot hem aan*) Houd je mond zeg. Ik wil niet weten dat jij....!

LEO: Nou sorry hoor, ik dacht alleen...

REINA: (*korzelig*) Ja, het is al goed. Pas alsjeblieft wat op je woorden. Ik heb het over deze kant. (*wijst met haar duim naar rechts*) Ik zou geen moment rust hebben daarginds. Volgens mij heeft hij ook vakantie. Ik wou dat ze maar twee weken naar het hoge noorden gingen, waar ze vandaan komen.

LEO: Maak je maar geen zorgen. De familie v/d Pluim maakt natuurlijk elke dag tochtjes hier in de omgeving. Die zullen wel niet zoveel thuis zijn.

REINA: (*haalt een foto uit de enveloppe*) Ze wonen wel prachtig. En wat een groot huis.

LEO: (*kijkt naar de foto*) Moet je kijken, Reina. Je kunt hun tuin wel met de onze vergelijken. (*eigenwijs*) Alleen ons gazon is mooier. Dat zie je zo.

REINA: En groter.

LEO: En groener.

REINA: Er zal wel meer op gelopen worden, denk ik.

LEO: Ik hoop dat ze in elk geval zuinig op het gras zullen zijn. Het liefst zou ik willen dat er helemaal niet op werd gelopen.

REINA: Hij zal het toch in die twee weken een paar maal moeten maaien. Dat heb je duidelijk met v/d Pluim afgesproken. *(onder-tussen wordt aan de linkerkzijde achter het muurtje weer het hoedje van Sam zichtbaar. Hij is weer aan zijn werk)*

LEO: Alleen maaien, heb ik hem voor de telefoon gezegd, en verder met rust laten. Zoveel mogelijk met rust laten. *(Sam kijkt weer over het muurtje)*

SAM: Wat nu, buurman. Ik dacht dat je al weg was. Kun je geen afscheid nemen van je bloemetjes, ha ha ha. Ik zal wel een beetje opletten dat er geen konijntjes in de tuin zullen komen. Ha ha ha. *(gaat weer schilderen)*

LEO: *(fluistert)* Wat een vervelende kerel. Waar bemoeit hij zich mee.

REINA: Hij bedoelt het goed. *(pakt hem bij de arm)* Nou, kom op. Doe je gereedschap in de kist. Dan kunnen we vertrekken. We zijn er nog niet. Het is nog een heel eind rijden naar Hengelo.

LEO: Misschien komen we ze onderweg wel tegen.

REINA: *(kribbig)* He, wat is dat nu weer een domme opmerking. En stel je voor dat we ze tegenkomen? Je hebt hen toch nog nooit gezien. *(duwt hem naar binnen)*

LEO: Ach ja natuurlijk, wat dom van mij. *(beide af en de deur wordt luidruchtig van binnen afgesloten. Even stilte, dan kijkt Sam, op de ladder staand, over het muurtje. De deur gaat weer open. Leo op)* Laten we ze toch maar meenemen. *(roept naar binnen)* Neem jij het tafeltje, Reina?

REINA: Verdorie Leo, moet dat nou? *(Sam luistert verbaasd mee maar als hij denkt dat ze hem kunnen zien laat hij iedere keer zijn hoofd zakken. Zijn hoedje blijft zichtbaar)*

LEO: Natuurlijk. De familie v/d Pluim heeft ze toch niet nodig. Die gaan er elke dag op uit.

REINA: *(klaagt)* Maar de auto is al zo vol. Al die dingen die jij zo nodig mee moet nemen. Een zak aardappelen en voor twee weken eten. Ze hebben in Hengelo toch ook winkels.

LEO: Maar in de stad is alles veel duurder. Neem jij dat tafeltje nu maar. Ik moet er niet aan denken, elke dag op een terras. Dat is niet te betalen.

REINA: Wat wil jij dan? We hebben toch vakantie.

LEO: We kunnen toch ook met een broodje of een gevulde koek en een thermoskan koffie in het bos gaan zitten. Dat is veel gezonder en een stuk rustiger. *(hij strijkt nog even met zijn hand over het gazon en beide door de keukendeur af. Deze wordt weer luidruchtig afgesloten)*

SAM: *(luid)* Prettige vakantie! *(schudt zijn hoofd en zet een pot verf*

met kwast op het muurtje en gaat wat hogerop zodat hij zeker voor de helft zichtbaar is en veegt zijn handen af) Noemt hij dat vakantie? Als ik hem hoor praten mag het niet te veel kosten. *(lacht)* Met een thermoskan koffie in het bos, ha ha ha. Die is in staat om een diepvrieskistje mee te nemen voor een ijsje, ha ha ha. Nou ja, ieder zijn pleziertje zeg ik maar. *(kijkt bewonderend naar beneden)* Maar eerlijk is eerlijk, ze hebben een prachtige tuin. Alleen jammer dat die schutting er tussen zit, anders konden Nicole en Bas er ook nog van meegenieten. Als ik klaar ben met mijn schilderwerk zal ik eens kijken wat hier mogelijk is. *(wijst naar de tuin recht voor hem)* Kom Samuel, aan het werk, jongen. Je hebt Nicole beloofd dat het schilderwerk vandaag klaar zou zijn. *(hij draait zich op de ladder om, kan nog net de verfpot grijpen maar de kwast valt in de tuin van Leo en Reina)* Lieve hemel, ook dat nog. Hoe kon ik zo stom zijn om die kwast naar beneden te laten vallen. Wat een mazzel dat die droogkloot die pot verf niet op zijn kop heeft gekregen. *(peinst)* Hoe krijg ik nu die kwast weer terug? Wacht, even een hark halen, daar kan ik hem wel mee naar boven hengelen. *(daalt de ladder af. Even later kijkt Jelle Bokkepoot tussen de coniferen door. Hij kijkt goedkeurend naar de tuin)*

JELLE: *(praat met een Fries of Gronings accent)* Boukje? Boukje ze zijn weg. Kom toch eens kijken, wat een mooie tuin. Zo moest die van ons d'er ook uitzien. *(als er niet wordt gereageerd schreeuwt hij)* Boukje! Boukje!!!

BOUKJE: *(vanuit het huis)* Man man, schreeuw toch niet zo. En wees alsjeblieft niet zo nieuwsgierig. Ga bij die conifeern vandaan.

JELLE: *(trekt zijn hoofd terug)* Je zou voor de aardigheid toch eens moeten kijken, Boukje. *(Sam verschijnt even later weer, nu met een hark, en doet verwoede pogingen om de kwast naar boven te hengelen wat natuurlijk niet lukt)*

SAM: Verdorie, weer niet. Hoe kon ik zo stom zijn. Ja ja jaaaa, ik heb hem. *(en takelt de kwast voorzichtig omhoog. Op dat moment steken Jelle en Boukje hun hoofd tussen de coniferen door)*

JELLE: Nu moet je toch eens kijken, Boukje. Zo zouden wij onze tuin ook moeten aanleggen. *(dan ziet hij Sam)* Ahuum, eh lukt het.n beetje?

SAM: *(laat van schrik de hark uit zijn handen vallen)* Lieve help, is dat schrikken. *(dan rustig)* Nee jammer, het is niet gelukt.

JELLE: *(wringt zich tussen de coniferen door)* Wacht maar even dan geef ik u die hark wel aan.

BOUKJE: Ben je gek Jelle, dat kun je niet maken. Niet bij de buurn

achter het huus.

JELLE: Stel je niet aan Boukje, je weet best dat ze er niet zijn. Je hebt zelf achter de gordijnn staan loern toen ze weg reedn. Zodoende.

BOUKJE: Dat is niettes. Ik moest raamn lappn. Dat was puur toeval dat ik ze weg heb zien rijdn.

JELLE: Alstublieft meneer, uw hark. *(wil hem de hark aanreiken)* Ik wil niet nieuwsgierig zijn. Bent u de schilder? Ik ken u niet.... zodoende.

SAM: *(verbaasd)* De schilder? *(lacht)* Nee nee, ik ben de vader van Nicole. Nicole en Bas, dat zijn mijn dochter en schoonzoon, zijn drie weken geleden getrouwd. En ach, er is nog zoveel te doen hier.

JELLE: O, dat jonge stel wat hier pas is koomn woonn?

SAM: Ja, die. Ze werken allebei en Bas is niet zo heel erg handig en heeft ook weinig tijd. Daarom heb ik beloofd om wat schilderwerk te doen. Mijn kwast was naar beneden gevallen. Ik moest toch een manier vinden om hem terug te krijgen. Ik heb nu eenmaal niet zulke lange armen.

JELLE: *(knikt ijverig)* Zodoende. *(geeft hem over het muurtje een hand)* Ik ben Jelle Bokkepoot en dat is Boukje mijn vrouw. We woon aan de andere kant.

SAM: Samuel v/d Berg, aangenaam.

BOUKJE: *(angstig)* Toe nou Jelle, kom alsjebliedt naar deze kant. Ik wil niet dat je bij de buurnn achter het huus bent.

JELLE: Stel je niet aan, Boukje. Ze zijn er niet. *(trekt haar tussen de coniferen door)*

SAM: Nee, uw man heeft gelijk, de bureen zijn er niet. Ze zijn een kwartiertje terug met vakantie gegaan. *(reikt hun de hand)* Dag mevrouw Bokkepoot, aangenaam kennis te maken.

BOUKJE: *(geeft hem een hand)* Dag meneer.

JELLE: *(belangstellend)* Dus meneer van de Berg, u bent de klusjesman van de familie.

SAM: *(afwerend)* Alsjebliedt geen meneer. Zeg maar gewoon Sam. Enne... ik ben beslist geen klusjesman. Ik ben al een paar jaar gepensioneerd. En nu heb ik de jongelui beloofd dat ik de kozijnen zou schilderen en misschien de tuin anders zou aanleggen.

BOUKJE: *(tot Jelle)* Schildern? O ja, zeg Jelle, dat zou jij ook mooi kunn doen. Je hebt nu toch vakantie.

JELLE: Ik peins der niet over. En je weet, dat ik niet zo handig ben met de kwast, zodoende. We laatn wel een keer een schilder koomn.

SAM: Ik heb deze tuin bewonderd, en ik moet eerlijk zeggen, een compliment voor de bewoner. Jammer dat deze schutting er tussen zit. Ik zou aan de andere kant de tuin wel net zo willen aanleggen. Eigenlijk zouden die twee tuinen aan elkaar moeten grenzen.

JELLE: *(spottend)* Ze grenzen wel aan elkaar maar geloof maar niet dat hij die schutting weg zal haaln.

BOUKJE: Ssst Jelle, hou je mond. Ik ga naar de andere kant. Ik voel me hier achter het huus helemaal niet op mijn gemak.

SAM: Maar mevrouw Bokkepoot, de burenen zouden het u toch niet kwalijk nemen dat uw man mij even die hark en kwast terug zou geven?

JELLE: Wat zeg je daar? Niet kwalijk neem? Nou, reken maar van yes. Ze zouden raaznd zijn als ze ons hier zouden aantrefff. Ik ben bang dat we een emmer water over ons heen zouden krijgn. We praatn al jaarn niet met mekander, zodoende.

BOUKJE: *(pakt hem bij de arm)* Kom Jelle, ik wil hier geen seconde langer blijvn.

JELLE: Ach Boukje, maak je toch niet zo dik. We moogn toch wel'n praatje maakn met Sam. *(haalt zijn schouders op)* Ik zie je nog wel "schilder". *(beiden door de coniferen af. Sam schudt zijn hoofd en gaat, terwijl hij vrolijk fluit, weer aan het werk. Alleen zijn hoedje blijft zichtbaar. Even later verschijnt het hoofd van Joke v/d Pluim voor het raam. Ze praat druk met iemand die in het huis is. Dan wordt de keukendeur met veel kabaal van het slot gedaan)*

BRAM: *(in vakantie kleding uit de keukendeur op. Hij kijkt verwonderd naar de tuin en blij verrast)* Joke, kom eens naar buiten. Je weet niet wat je ziet. Het lijkt wel of we thuis gebleven zijn. *(terwijl Sam verwonderd zijn hoofd weer boven het scheidingsmuurtje uitsteekt, komt Joke door de keukendeur op)*

JOKE: *(verbaasd)* Niet te geloven, Bram. Haast net als onze eigen tuin.

BRAM: Hoe is het mogelijk. Alleen heeft die Vuurdoorn zijn gras stukken mooier.

JOKE: Ze zullen wel geen kleinkinderen hebben die op het gazon lopen te ravotten en te voetballen met opa.

BRAM: Joke, je kent mijn standpunt: gras is om op te leven. *(gaat languit op zijn rug met de handen onder zijn hoofd liggen)* Oooooh vrouwtje, eindelijk. Twee weken vakantie. Lekker niets doen. Genieten met z'n beide. *(smekend)* Kom eens hier bij me liggen. *(Sam kijkt nu stomverbaasd over het muurtje)*

JOKE: Ben je gek, rare vent. Zo midden op de dag. Wat denk je

wel.....

BRAM: *(grijpt haar bij het been en trekt haar speels op de grond)*

Kom hier, zeg ik. Dan zal ik je hier op dit gras eens lekker.....

JOKE: *(laat zich vallen en beide knuffelen even)* Hou op, rare vent.

Doe niet zo idioot. Je lijkt wel een jonge kerel die...

BRAM: *(legt haar achterover op het gras)* Wil je zeggen dat ik nu een ouwe zak ben? Ben je vergeten hoe we vroeger, als het gras twee kontjes hoog was, hebben liggen vrijen?

JOKE: *(gaat rechtop zitten)* In de eerste plaats is dit gras geen twee kontjes hoog en.... we zijn dertig jaar verder, mannetje.

BRAM: Maar ik ben nog even gek op jou. *(trekt haar weer naar zich toe)*

JOKE: Pas maar op, vakantietijd is echt zo'n periode om weer opnieuw verliefd te worden. *(knuffelen opnieuw. Sam kijkt nog steeds en verliest dan zijn evenwicht en valt aan de andere kant van het muurtje van de ladder, wat met veel kabaal en glasgerinkel gepaard gaat)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto